

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başvuru Numarası : 2013/4682

Karar Tarihi : 17/9/2014

Başkan : Serruh KALELİ
Üyeler : Zehra Ayla PERKTAŞ
Burhan ÜSTÜN
Nuri NECİPOĞLU
Hasan Tahsin GÖKCAN
Raportör : Murat ŞEN
Başvurucu : Mithat BAKİKUŞAĞI
Vekili : Av. Özel EROĞLU

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, açık ceza infaz kurumuna ayrılma ve hapis cezasının kalan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak infaz edilmesi talebinin hakkında devam eden üst sınırı yedi yıl ve üzeri hapis cezasını gerektiren bir suçtan kovuşturma olduğundan bahisle reddedilmesi nedeniyle eşitlik ilkesinin ve masumiyet karinesinin ihlal edildiğini ileri sürmüş ve tahliye talebinde bulunmuştur.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 21/6/2013 tarihinde Balıkesir Cumhuriyet Başsavcılığı vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel bir durumun bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm Birinci Komisyonunca, 26/2/2014 tarihinde kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, başvuru tarihinde Balıkesir L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak bulunmaktadır.

6. Başvurucu, 5/4/2012 tarih ve 6291 sayılı Kanun ile 13/12/2004 tarih ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'a eklenen 105/A maddesi kapsamında Balıkesir İnfaz Hâkimliğinden, cezasının koşullu salıverme tarihine kadar olan

kısının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infaz edilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

7. Anılan talebe istinaden hazırlanan Ceza İnfaz Kurumu İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının 2/5/2013 tarih ve 2013/1873 sayılı "Değerlendirme Raporu" ve Disiplin Kurulu Başkanlığının 2/5/2013 tarih ve 2013/845 sayılı "İyi Hal Tespiti Görüş Bildirme Kararı"nda başvurunun açık ceza infaz kurumlarına ayrılma koşullarını taşımadığı, bu sebeple talebinin kabulünün mümkün olmadığı görüşü İnfaz Hâkimliğine gönderilmiştir.

8. İnfaz Hâkimliği 2/5/2013 tarih ve E.2013/905, K.2013/899 sayılı kararı ile başvurunun talebini reddetmiştir. Gerekçe şöyledir:

"6291 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun ile Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 1. maddesiyle 5275 sayılı Kanuna eklenen 105/A-(1-2) maddesine göre bir hükümlü hakkında cezasının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle karar verilebilmesi için ön koşulun açık ceza infaz kurumlarına ayrılma şartlarını taşıyor olması gerektiği,

Ancak hükümlü hakkında, İstanbul 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2012/13 Esas sayılı dosyası üzerinden yapılan yargılama sonucunda 5411 sayılı Kanunun 160/1. maddesinde altı yıldan oniki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile yaptırma bağlanan zımmet suçundan anılan Mahkeme'nin 12/06/2012 tarih ve 2012/13 Esas 2012/36 sayılı kararı ile 4 yıl 2 ay hapis ve 1.360,00 TL Adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği, hükümlü hakkında verilen bu mahkumiyet hükmünün Yargıtay aşamasında olup henüz kesinleşmediği,

Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılma Yönetmeliğinin 8/2-b maddesine göre "Haklarında üst sınırı yedi yıldan az olmayan başka bir suçtan soruşturma veya kovuşturması devam etmekte olanlar ile üst sınırı yedi yıldan az olmayan bir suçtan henüz kesinleşmemiş mahkûmiyet kararı bulunanların bu durumları devam ettiği sürece açık kurumlara ayrılamayacakları" bilinmekle, hükümlünün bu tarih itibariyle açık ceza infaz kurumlarına ayrılma koşullarını taşımadığı anlaşıldığından, hükümlünün talebinin reddi ile..."

9. Başvurunun anılan karara karşı yaptığı itiraz Balıkesir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/5/2013 tarih ve 2013/438 Değişik İş sayılı kararı ile reddedilmiştir. İtiraz mercii benzer gerekçelere dayanmıştır.

10. Karar, başvurucuya 22/5/2013 tarihinde tebliğ edilmiş ve başvuru 21/6/2013 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

11. 5275 sayılı Kanun'un 14. maddesinin (4) numaralı fıkrasının tamamının veya belirli bölümlerinin iptaline karar verilmesi istemiyle Anayasa Mahkemesine itiraz başvurusunda bulunulmuş ve Mahkemenin, 9/4/2014 tarih ve E.2014/26, K.2014/78 sayılı kararı ile 5275 sayılı Kanun'un 14. maddesinin (4) numaralı fıkrasında yer alan "...veya soruşturma konusu olan suçun kanunda öngörülen cezasının üst sınırı yedi yıldan az olmayan bir başka suçtan soruşturması veya böyle bir suçtan tutuksuz yargılanması devam etmekte..." ibaresinin iptaline karar verilmiştir. Kararın gerekçesi 23/5/2014 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

12. Başvurucu, anılan iptal kararından sonra 22/4/2014 tarihinde Balıkesir İnfaz Hâkimliğinden tekrar cezasının koşullu salıverme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infaz edilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

13. İnfaz Hâkimliği, 24/4/2014 tarih ve E.2014/706, K.2014/703 sayılı kararı ile anılan iptal kararı sonrası başvurusunun önceki açık ceza infaz kurumlarına ayrılma talebinin reddine dair verilen kararın gerekçesinin ortadan kalktığını belirterek başvurusunun talebinin kabulü ile tahliyesine ve cezasının koşullu salıverilme tarihi olan 7/6/2014 tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına karar vermiştir.

14. Bu kapsamda, başvuru 24/4/2014 tarihinde Sındırgı A Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan tahliye edilerek denetimli serbestlik tedbirinin uygulanması için Bandırma Denetimli Serbestlik Müdürlüğüne gönderilmiştir.

B. İlgili Hukuk

15. 6291 sayılı Kanun ile 5275 sayılı Kanun'a eklenen 105/A maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"(1) Hükümlülerin dış dünyaya uyumlarını sağlamak, aileleriyle bağlarını sürdürmelerini ve güçlendirmelerini temin etmek amacıyla;

a) Açık ceza infaz kurumunda cezasının son altı ayını kesintisiz olarak geçiren,

b) Çocuk eğitimevinde toplam cezasının beşte birini tamamlayan,

koşullu salıverilmesine bir yıl veya daha az süre kalan iyi hâlli hükümlülerin talebi hâlinde, cezalarının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına, ceza infaz kurumu idaresince hükümlü hakkında hazırlanan değerlendirme raporu dikkate alınarak, infaz hâkimi tarafından karar verilebilir."

16. Anayasa Mahkemesinin 9/4/2014 tarih ve E.2014/26, K.2014/78 sayılı iptal kararı öncesi 5275 sayılı Kanun'un 14. maddesinin (4) numaralı fıkrası şöyledir:

" Açık ceza infaz kurumunda bulunan hükümlülerden kınamadan başka bir disiplin cezası alanlar ve hükümlü oldukları suçtan başka bir fiilden dolayı haklarında tutuklama kararı veya soruşturma konusu olan suçun kanunda öngörülen cezasının üst sınırı yedi yıldan az olmayan bir başka suçtan soruşturması veya böyle bir suçtan tutuksuz yargılaması devam etmekte olanlar ile yaş, sağlık durumu, bedensel veya zihinsel yetenekleri bakımından çalışma koşullarına uyum sağlayamayacakları saptananlar, kurum yönetim kurulunun kararı ile kapalı ceza infaz kurumlarına geri gönderilirler. Bu karar, infaz hâkiminin onayına sunulur."

17. Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılma Yönetmeliği'nin 8. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Kapalı kurumda hükümlü olup, işlediği iddia olunan başka bir suçtan dolayı haklarında 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 100 üncü maddesine göre tutuklama kararı verilenler, bu durumları devam ettiği sürece açık kurumlara ayrılamaz."

18. Anılan Yönetmeliğin 8. maddesinin (2) numaralı fıkrasının 4/6/2014 tarih ve 29020 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan değişiklik öncesi hali şöyledir:

"(2) Kapalı kurumda hükümlü olup;

(...)

b) Haklarında üst sınırı yedi yıldan az olmayan başka bir suçtan soruşturma veya kovuşturması devam etmekte olanlar ile üst sınırı yedi yıldan az olmayan bir suçtan henüz kesinleşmemiş mahkûmiyet kararı bulunanlar,

bu durumları devam ettiği sürece açık kurumlara ayırlamaz.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Mahkemenin 17/9/2014 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvuruçunun 6/2/2014 tarih ve 2013/4682 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvuruçunun İddiaları

20. Başvuruçusu, 5275 sayılı Kanun'un 105/A maddesinin yürürlüğe girmesi ile koşullu salıverme tarihine bir yıl ve daha az süresi kalan hükümlülerin denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle hapis cezasının infazının cezaevi dışında gerçekleşmesinin mümkün hale geldiğini, kendi cezasının da 29/4/2013 tarihinde bir yılın altına düştüğünü, ancak denetimli serbestlikten yararlanma talebinin hakkında devam eden üst sınırı yedi yıl ve üzeri hapis cezasını gerektiren bir suç nedeniyle kovuşturma olduğundan bahisle reddedildiğini, benzer durumda olan başka hükümlünün talebinin ise kabul edildiğini, ayrıca hakkında kesin bir hüküm olmadan denetimli serbestlik tedbirinden yararlandırılmamasının kişiyi suçlu kabul etmek olduğunu belirterek Anayasa'nın 10. ve 38. maddesinde tanımlanan eşitlik ilkesi ve masumiyet karinesini ihlal ettiğini ileri sürmüş ve denetimli serbestlik tedbirinin uygulanarak tahliyesini talep etmiştir.

B. Değerlendirme

21. Başvurunun konusu, infaz aşamasında denetimli serbestlik tedbirinden yararlanmanın ön şartı olan açık ceza infaz kurumuna ayrılmanın "*haklarında üst sınırı yedi yıldan az olmayan başka bir suçtan soruşturma veya kovuşturması devam etmekte olanlar ile üst sınırı yedi yıldan az olmayan bir suçtan henüz kesinleşmemiş mahkûmiyet kararı bulunanlar*" açısından sınırlandırılmasıdır. Dolayısıyla, incelenmesi gereken sorun infaz şekline ilişkin yapılan düzenlemelerin ve bunların sonuçlarının değerlendirilmesidir.

22. 5/4/2012 tarih ve 6291 sayılı Kanun ile 5275 sayılı Kanun'a eklenen 105/A maddesi cezaların infazına ilişkin olarak belirli şartlar altında koşullu salıverme tarihinden bir yıl önce hükümlüleri denetimli serbestlik tedbirinden yararlandırarak bazı yükümlülükler altında erken tahliyesini öngörmektedir. Bu kapsamda anılan madde hükümlerinin uygulaması hükümlülerin ceza infaz kurumunda kalacağı sürenin belirlenmesi açısından önemlidir.

23. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), hükümlü olup olmadığına bakılmaksızın herkesin Sözleşme'nin 5. maddesi kapsamında kişi özgürlüğü ve güvenliğine sahip olduğunu, bunun da 5. maddenin birinci fıkrasında belirlenen istisnalar dışında özgürlükten yoksun bırakmama veya yoksun bırakmanın devamının engellenmesi ve uygun olduğu ölçüde tutuklama veya gözetim altına alınma durumlarında 5. maddenin (2), (3) ve (4) fıkralarının sağladığı çeşitli koruma mekanizmalarının sağlanması anlamına geldiğini belirtmiştir. Hükümlülerin infaz rejimi kapsamında yararlandıkları koşullu salıverme gibi cezanın infazının ceza infaz kurumları dışında gerçekleştirilmesine dair bir uygulama da Sözleşme'nin 5. maddesi kapsamında değerlendirilmiştir (Bkz. *Weeks/Birleşik Krallık*, B.No. 9787/82, 2 Mart 1987, § 40).

24. Bakanlık görüş yazısında, denetimli serbestlik tedbirinin uygulanmasına dair hususun kişinin ceza infaz kurumunda kalacağı süreyi belirlemede etkili olacağı gözeterek başvurusunun şikâyetinin Anayasa'nın 19. maddesinde güvence altına alınan kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı çerçevesinde incelenmesinin gerektiğini belirtmiştir.

25. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

26. Bu çerçevede hükümlülerin, ceza infaz kurumlarında kalacağı süreyi doğrudan veya dolaylı olarak etkileyen durumların Anayasa'nın 19. maddesinde tanımlanan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir. Başvurusunun şikâyet biçimi dikkate alındığında, Anayasa'nın 10. ve 38. maddesinde tanımlanan eşitlik ilkesi ve masumiyet karinesinin ihlal edildiğine dair iddialarının özü, hakkında denetimli serbestlik tedbirinin uygulanamaması nedeniyle ceza infaz kurumunda kalacağı sürenin kendisiyle aynı süre hapis cezası alan mahkûmlara göre daha fazla olması hususu ile ilgili olduğundan başvurusunun bütün iddiaları aşağıda kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı çerçevesinde değerlendirilmesi gerekir.

27. Anayasa'nın 19. maddesi şöyledir:

"Herkes, kişi hürriyeti ve güvenliğine sahiptir.

Şekil ve şartları kanunda gösterilen:

Mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi; ... halleri dışında kimse hürriyetinden yoksun bırakılamaz."

28. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 5. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"1. Herkes özgürlük ve güvenlik hakkına sahiptir. Aşağıda belirtilen haller dışında ve yasanın öngördüğü usule uygun olmadan hiç kimse özgürlüğünden yoksun bırakılamaz:

(a) Kişinin, yetkili bir mahkeme tarafından verilmiş mahkûmiyet kararı sonrasında yasaya uygun olarak tutulması;

..."

29. Anayasa'nın 19. maddesinin birinci fıkrasında herkesin kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına sahip olduğu ilke olarak ortaya konduktan sonra, ikinci ve üçüncü fıkralarında şekil ve şartları kanunda gösterilmek şartıyla kişilerin özgürlüğünden mahrum bırakılabileceği durumlar sınırlı olarak sayılmıştır. Dolayısıyla kişinin özgürlük ve güvenlik hakkının kısıtlanması ancak Anayasa'nın anılan maddesi kapsamında belirlenen durumlardan herhangi birinin varlığı halinde söz konusu olabilir (B.No: 2012/1137, 2/7/2013, § 42).

30. Anayasa'nın 19. maddesinde tanımlanan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ilk istisnası "*Mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi*" olarak belirlenmiştir. Bu kapsamda yargı organlarınca verilecek mahkûmiyet kararlarının sonucu olarak hapis cezası veya güvenlik tedbirlerinin uygulanması kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlali kabul edilmeyecektir. Diğer taraftan "*suç şüphesine bağlı tutma*" kapsamında olan durumdan farklı olarak anılan istisna "*bir mahkûmiyet kararına bağlı olarak tutmayı*" ifade etmektedir. (Benzer kararlar için bkz. B.No: 2012/338, 2/7/2013, § 41, B.No: 2014/912, 6/3/2014, § 70).

31. "Bir mahkûmiyet kararına bağlı olarak tutma"nın infazına ilişkin uygulamaların da kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı kapsamında kalıp kalmayacağı anılan meşru sınırları belirlemek için elzemdir.

32. Bir mahkûmiyet kararının infazına ilişkin olarak Anayasa'nın 19. maddesi ve AİHS'nin 5. maddesi açık bir hüküm içermemektedir. Bununla birlikte herkesin, kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına sahip olması ve bu hakka getirilebilecek sınırlamaların ayrıntılı olarak madde metinlerinde belirtilmesi, "keyfi bir biçimde" bu haktan kimsenin mahrum bırakılmamasını amaçlamaktadır. Yetkili bir mahkeme tarafından verilen bir mahkûmiyet kararının infazının sağlanması ve ceza infaz kurumunda tutma süresi de bu hak kapsamında değerlendirilmelidir. Ceza mahkemelerinin kararına uygun hareket edilmesi de hakkın korunması açısından bir zorunluluktur. Dolayısıyla hükümlülerin ceza infaz kurumunda kalacakları sürenin mahkûmiyet kararına uygun olması Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve AİHS'nin 5. maddesi birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında güvence altına alınmıştır.

33. Diğer taraftan, Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve AİHS'nin 5. maddesi birinci fıkrasının (a) bendi bir mahkûmun af yasasından ya da erkenden şartla tahliye veya kesin tahliye durumlarından yararlanması gibi hususları güvence altına almamaktadır (*Mouesca/Fransa*, B.No.:52189/99, 18/10/2001, *İrfan Kalan/Türkiye*, B.No. 73561/01, 2/10/2001, *Çelikkaya/Türkiye* (kabul edilebilirlik hakkında karar), B.No: 34026/03, 1/6/2010, § 60, *Alican Demir/Türkiye*, B.No: 41444/09, 25/2/2014, § 89). Ancak AİHM, ulusal mahkemelerin, bu tür bir tedbirden faydalanmak için kanunda belirtilen koşulları yerine getiren herkese, herhangi bir takdir yetkileri bulunmadan, bu tedbiri uygulamakla yükümlü olmaları halinde durumun farklı olacağını belirtmektedir (*Del Rio Prada/İspanya* [BD], B.No: 42750/09, 10/7/2012, § 126, *Hıdır Durmaz/Türkiye* (No. 2), B.No. 26291/05, 12/7/2011, § 26). AİHM'in yukarıda belirtilen *Alican Demir/Türkiye* kararında, şartla tahliyenin süre ve iyi hale ilişkin şartları gerçekleştikten sonra hâkimin şartla tahliyeye karar vermekle yükümlü olduğunu ve bu kapsamda hâkimin görevi bu koşulların bir araya gelip gelmediğini incelemekle sınırlı olup tahliyenin uygun olup olmadığını değerlendirme imkânına sahip olmadığını ve dolayısıyla hâkimin takdir yetkisinin bulunmadığını belirtmiştir. Bu çerçevede şartla tahliyeye kadar olan sürenin hesaplanmasını AİHS'in 5. maddesi birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında incelemiştir (*Alican Demir/Türkiye*, §§ 91-92).

34. Yukarıda belirtilen ilkeler temelinde başvuru konusu olaya ilişkin her türlü değerlendirmeden önce başvurucunun, mahkûmiyetine ilişkin hukuki bir temelin olmadığına dair herhangi bir iddiasının olmadığını ortaya koymak gerekmektedir. Başvurucu, hakkındaki hapis cezasının 5275 sayılı Kanun'un 105/A maddesi kapsamında denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infaz edilmesi talebinin reddedilmesinden şikâyetçi olmuştur.

35. 6291 sayılı Kanun ile 5275 sayılı Kanun'a eklenen 105/A maddesi, hükümlülerin dış dünyaya uyumlarını sağlamak, aileleriyle bağlarını sürdürmelerini ve güçlendirmelerini temin etmek amacıyla şartla tahliyelerine bir yıl veya daha az süre kalan iyi hâlli hükümlülerin talebi halinde, cezalarının şartla tahliye tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına, ceza infaz kurumu idaresince hükümlü hakkında hazırlanan değerlendirme raporu dikkate alınarak, infaz hâkimi tarafından karar verilebileceğini hükme bağlamaktadır. Sonuç olarak anılan maddenin, hükümlülerin ceza infaz kurumunda geçirecekleri süreyi kısalttığı açıktır.

36. Hükümlülerin denetimli serbestlik tedbirlerinden yararlanmaları anılan madde uyarınca bazı şartlara bağlanmıştır. Hükümlülerin açık ceza infaz kurumuna ayrılması için

gerekten şartlardan biri hükümlü hakkında üst sınırı yedi yıl ve üzeri hapis cezasını gerektiren başka bir suça ilişkin soruşturma veya kovuşturma yapılmaması ile üst sınırı yedi yıldan az olmayan bir suçtan henüz kesinleşmemiş mahkûmiyet kararı bulunmamasıdır. Aksi takdirde hükümlünün açık ceza infaz kurumuna ayrılma şartı gerçekleşmediğinden açık ceza infaz kurumuna ayrılmadığı gibi denetimli serbestlik tedbirinden de yararlanamayacaktır.

37. Hükümlülerin denetimli serbestlik tedbirinden yararlanarak koşullu salıverme tarihinden önce serbest kalmasının Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinin güvencesinde olup olmadığının tespitinde denetimli serbestlik tedbirinde infaz hâkiminin takdir yetkisi olup olmadığı belirlenmesi gerekir.

38. 5275 sayılı Kanun'un 105/A maddesi infaz hâkiminin takdir yetkisi ve belirlenecek yükümlülükler çerçevesinde hükümlülerin infaz rejiminin şeklini belirleyip cezalarının bir kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak ceza infaz kurumunda geçirmelerini sağlamaktadır. Anılan kural uyarınca, hükümlünün talebi ve kanuni durum oluşmuş olsa dahi infaz hâkimi tedbirin uygulanması talebini reddedebilecektir. Dolayısıyla bütün hükümlüler için Anayasa'nın 19. maddesi kapsamında hapis cezasının tamamının veya bir kısmının denetimli serbestlik tedbirinin uygulanması suretiyle infaz edilmesi zorunluluğu bulunmamaktadır. Başka bir ifade ile denetimli serbestlik tedbiri kararının yetkili infaz hâkiminin takdir yetkisinde olduğundan Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve AİHS'nin 5. maddesi birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında güvence altına alındığından bahsetmek mümkün değildir (Bkz., § 33). Ancak bu durum kişi hürriyeti ve güvenliği açısından infaz hâkimlerine açıkça keyfi bir şekilde karar vermesi sonucunu doğurduğu da söylenemez. Öte yandan başvurunun denetimli serbestlikten yararlanamaması hakkında verilen mahkûmiyet hükmünün süresini de uzatmamaktadır.

39. Somut olayda başvuru hakkında İstanbul 8. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2012/13 sayılı dosyasında üst sınırı yedi yıldan az olmayan hapis cezasını gerektiren bir kovuşturma olduğundan bahisle açık ceza infaz kurumuna ayrılma şartını gerçekleştirmediğinden cezasının koşullu salıverme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak infaz edilmesi talebi reddedilmiştir. Daha sonra başvurunun talebinin reddine gerekçe oluşturan 5275 sayılı Kanun'un 14. maddesinin dördüncü fıkrasının "...veya soruşturma konusu olan suçun kanunda öngörülen cezasının üst sınırı yedi yıldan az olmayan bir başka suçtan soruşturması veya böyle bir suçtan tutuksuz yargılaması devam etmekte..." ibaresi Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir.

40. Başvuru ikinci kez 22/4/2014 tarihinde denetimli serbestlik tedbirinden yararlanma talebinde bulunmuş ve Balıkesir İnfaz Hâkimliğinin 24/4/2014 tarihli kararı ile başvurunun koşullu salıverme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına ve başvurunun tahliyesine karar vermiştir. Dolayısıyla Anayasa Mahkemesinin iptal kararından sonra başvurunun talebi gecikmeksizin değerlendirilmiş ve İnfaz Hâkimliğinin karar verdiği gün başvuru tahliye olmuştur. Ayrıca İnfaz Hâkimliğinin kararlarında herhangi bir keyfilik de tespit edilmemiştir.

41. Açıklanan nedenlerle, başvurunun mahkûm olduğu cezadan daha uzun bir süre ceza infaz kurumunda tutulmadığı gibi ceza infaz kurumunda cezasının infazına imkân tanıyan ve sadece kendi talebi ve infaz hâkiminin takdiri kapsamında uygulanabilecek bir tedbirinin uygulanamamasına ilişkin kararda açık bir keyfilik de tespit edilmemiştir. Dolayısıyla açık ve görünür bir ihlal olmadığı anlaşılmakla başvurunun "açıkça dayanaktan yoksun olması" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle başvurunun, "açıkça dayanaktan yoksun olması" nedeniyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA**, yargılama giderlerinin başvuru üzerinde bırakılmasına, 17/9/2014 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Serruh KALELİ

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN